

UOHSX0076Y43

ÚŘAD PRO OCHRANU HOSPODÁŘSKÉ SOUTĚŽE

ROZHODNUTÍ

Č. j.: ÚOHS-S291,292/2015/VZ-18719/2015/541/ODv

Brno: 20.7.2015

Úřad pro ochranu hospodářské soutěže příslušný podle § 112 zákona č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách, ve znění pozdějších předpisů, ve společném řízení o spojených správních řízeních vedených pod sp. zn. S291/2015/VZ a S292/2015/VZ zahájených dne 18. 5. 2015 z moci úřední, která byla spojena usnesením č. j. ÚOHS-S291,292/2015/VZ-12069/2015/541/ODv ze dne 22. 5. 2015, a jehož účastníkem je zadavatel – Kraj Vysočina, IČO 70890749, se sídlem Žižkova 1882/57, 586 01 Jihlava – ve věci možného spáchání správních deliktů:

- podle § 120 odst. 1 písm. a) zákona č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách, ve znění pozdějších předpisů, v souvislosti s možným nedodržením postupu stanoveného v § 78 odst. 4 citovaného zákona ve spojení s § 6 odst. 1 citovaného zákona ve veřejné zakázce „Vnitrostátní nepravidelná autobusová doprava v rámci projektu „Přírodní a technické obory – výzva pro budoucnost““ zadávané v otevřeném řízení, jehož oznámení bylo odesláno k uveřejnění dne 23. 10. 2013 a uveřejněno ve Věstníku veřejných zakázek dne 24. 10. 2013 pod ev. č. 371021 a v Úředním věstníku Evropské unie uveřejněno dne 29. 10. 2013 pod ev. č. 2013/S 210-364317,
- podle § 120 odst. 1 písm. b) zákona č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách, ve znění pozdějších předpisů, v souvislosti s možným nedodržením postupu stanoveného v § 156 odst. 2 citovaného zákona ve veřejné zakázce „Vnitrostátní nepravidelná autobusová doprava v rámci projektu „Přírodní a technické obory – výzva pro budoucnost““ zadávané v otevřeném řízení, jehož oznámení bylo odesláno k uveřejnění dne 23. 10. 2013 a uveřejněno ve Věstníku veřejných zakázek dne 24. 10. 2013 pod ev. č. 371021 a v Úředním věstníku Evropské unie uveřejněno dne 29. 10. 2013 pod ev. č. 2013/S 210-364317,

- podle § 120 odst. 1 písm. b) zákona č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách, ve znění pozdějších předpisů, v souvislosti s možným nedodržením postupu stanoveného v § 156 odst. 2 citovaného zákona ve veřejné zakázce „Vybavení odborných učeben v rámci projektu „Přírodní a technické obory – výzva pro budoucnost““ zadávané v otevřeném řízení, jehož oznámení bylo odesláno k uveřejnění dne 23. 10. 2013 a uveřejněno ve Věstníku veřejných zakázek dne 24. 10. 2013, pod ev. č. 371016, ve znění oprav uveřejněných dne 16. 12. 2013 a dne 17. 12. 2013, a v Úředním věstníku Evropské unie uveřejněno dne 29. 10. 2013 pod ev. č. 2013/S 210-363901, ve znění opravy uveřejněné dne 19. 12. 2013, pod ev. č. 2013/S 246-428231,
- podle § 120 odst. 1 písm. b) zákona č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách, ve znění pozdějších předpisů, v souvislosti s možným nedodržením postupu stanoveného v § 84 odst. 7 citovaného zákona ve veřejné zakázce „Vybavení odborných učeben v rámci projektu „Přírodní a technické obory – výzva pro budoucnost““ zadávané v otevřeném řízení, jehož oznámení bylo odesláno k uveřejnění dne 23. 10. 2013 a uveřejněno ve Věstníku veřejných zakázek dne 24. 10. 2013, pod ev. č. 371016, ve znění oprav uveřejněných dne 16. 12. 2013 a dne 17. 12. 2013, a v Úředním věstníku Evropské unie uveřejněno dne 29. 10. 2013 pod ev. č. 2013/S 210-363901, ve znění opravy uveřejněné dne 19. 12. 2013, pod ev. č. 2013/S 246-428231,

rozhodl takto:

I.

Zadavatel – Kraj Vysočina, IČO 70890749, se sídlem Žižkova 1882/57, 586 01 Jihlava – se dopustil správního deliktu podle § 120 odst. 1 písm. a) zákona č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách, ve znění pozdějších předpisů, tím, že nedodržel při zadávání veřejné zakázky „Vnitrostátní nepravidelná autobusová doprava v rámci projektu „Přírodní a technické obory – výzva pro budoucnost““ zadávané v otevřeném řízení, jehož oznámení bylo odesláno k uveřejnění dne 23. 10. 2013 a uveřejněno ve Věstníku veřejných zakázek dne 24. 10. 2013 pod ev. č. 371021 a v Úředním věstníku Evropské unie uveřejněno dne 29. 10. 2013 pod ev. č. 2013/S 210-364317, postup stanovený v § 78 odst. 1 písm. b) citovaného zákona ve spojení s § 6 odst. 1 citovaného zákona, když stanovil pro zadání předmětné veřejné zakázky základní hodnotící kritérium „nejnižší nabídková cena“, a to v členění na dílčí hodnotící kritéria „cena za 1 km – autobus s kapacitou 49 míst k sezení“ s váhou 75%, „cena za 1 km – minibus s kapacitou 19 míst k sezení“ s váhou 15% a „cena – 1 hodina čekání“ s váhou 10%, která nejsou slučitelná s účelem základního hodnotícího kritéria nejnižší nabídkové ceny, čímž nedodržel zásadu transparentnosti, přičemž výše uvedený postup zadavatele mohl podstatně ovlivnit výběr nejhodnější nabídky, a uzavřel dne 6. 1. 2014 s vybraným uchazečem 26 rámcových smluv na plnění této veřejné zakázky.

II.

Zadavatel – Kraj Vysočina, IČO 70890749, se sídlem Žižkova 1882/57, 586 01 Jihlava – se dopustil správního deliktu podle § 120 odst. 1 písm. b) zákona č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách, ve znění pozdějších předpisů, tím, že při zadávání veřejné zakázky „Vnitrostátní nepravidelná

autobusová doprava v rámci projektu „Přírodní a technické obory – výzva pro budoucnost““ zadávané v otevřeném řízení, jehož oznámení bylo odesláno k uveřejnění dne 23. 10. 2013 a uveřejněno ve Věstníku veřejných zakázek dne 24. 10. 2013 pod ev. č. 371021 a v Úředním věstníku Evropské unie uveřejněno dne 29. 10. 2013 pod ev. č. 2013/S 210-364317, nepostupoval v souladu s § 156 odst. 2 citovaného zákona, když do 3 pracovních dnů od uveřejnění oznámení o zahájení zadávacího řízení tj. od 24. 10. 2013 do 30. 10. 2013 neuveřejnil na svém profilu odůvodnění účelnosti veřejné zakázky.

III.

Zadavatel – Kraj Vysočina, IČO 70890749, se sídlem Žižkova 1882/57, 586 01 Jihlava – se dopustil správního deliktu podle § 120 odst. 1 písm. b) zákona č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách, ve znění pozdějších předpisů, tím, že při zadávání veřejné zakázky „Vybavení odborných učeben v rámci projektu „Přírodní a technické obory – výzva pro budoucnost““ zadávané v otevřeném řízení, jehož oznámení bylo odesláno k uveřejnění dne 23. 10. 2013 a uveřejněno ve Věstníku veřejných zakázek dne 24. 10. 2013, pod ev. č. 371016, ve znění oprav uveřejněných dne 16. 12. 2013 a dne 17. 12. 2013, a v Úředním věstníku Evropské unie uveřejněno dne 29. 10. 2013 pod ev. č. 2013/S 210-363901, ve znění opravy uveřejněné dne 19. 12. 2013, pod ev. č. 2013/S 246-428231, nepostupoval v souladu s § 156 odst. 2 citovaného zákona, když do 3 pracovních dnů od uveřejnění oznámení o zahájení zadávacího řízení tj. od 24. 10. 2013 do 30. 10. 2013 neuveřejnil na svém profilu odůvodnění účelnosti veřejné zakázky.

IV.

Zadavatel – Kraj Vysočina, IČO 70890749, se sídlem Žižkova 1882/57, 586 01 Jihlava – se dopustil správního deliktu podle § 120 odst. 1 písm. b) zákona č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách, ve znění pozdějších předpisů, tím, že při zadávání části B veřejné zakázky „Vybavení odborných učeben v rámci projektu „Přírodní a technické obory – výzva pro budoucnost““ zadávané v otevřeném řízení, jehož oznámení bylo odesláno k uveřejnění dne 23. 10. 2013 a uveřejněno ve Věstníku veřejných zakázek dne 24. 10. 2013, pod ev. č. 371016, ve znění oprav uveřejněných dne 16. 12. 2013 a dne 17. 12. 2013, a v Úředním věstníku Evropské unie uveřejněno dne 29. 10. 2013 pod ev. č. 2013/S 210-363901, ve znění opravy uveřejněné dne 19. 12. 2013, pod ev. č. 2013/S 246-428231 nedodržel postup stanovený v § 84 odst. 7 citovaného zákona, když nedešlal oznámení o zrušení předmětného zadávacího řízení na část B veřejné zakázky k uveřejnění ve Věstníku veřejných zakázek do 3 dnů ode dne přijetí rozhodnutí o jeho zrušení ze dne 11. 2. 2014.

V.

Za spáchání správních deliktů uvedených ve výročí I. až IV. se zadavateli – Kraj Vysočina, IČO 70890749, se sídlem Žižkova 1882/57, 586 01 Jihlava – podle § 120 odst. 2 písm. a) zákona č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách, ve znění pozdějších předpisů, **ukládá**

pokuta ve výši 80 000,- Kč (osmdesát tisíc korun českých).

Pokuta je splatná **do dvou měsíců** od nabytí právní moci tohoto rozhodnutí.

ODŮVODNĚNÍ

I. POSTUP ÚŘADU PŘED ZAHÁJENÍM SPRÁVNÍHO ŘÍZENÍ

1. Úřad pro ochranu hospodářské soutěže (dále jen „Úřad“), jako orgán příslušný podle § 112 zákona č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon“), obdržel dne 3. 3. 2015 podnět k přezkoumání postupu zadavatele – Kraj Vysočina, IČO 70890749, se sídlem Žižkova 1882/57, 586 01 Jihlava (dále jen „zadavatel“) – ve věci možného porušení zákona při zadávání veřejné zakázky „Vnitrostátní nepravidelná autobusová doprava v rámci projektu „Přírodní a technické obory – výzva pro budoucnost““ zadávané v otevřeném řízení, jehož oznámení bylo odesláno k uveřejnění dne 23. 10. 2013 a uveřejněno ve Věstníku veřejných zakázek dne 24. 10. 2013 pod ev. č. 371021 a v Úředním věstníku Evropské unie uveřejněno dne 29. 10. 2013 pod ev. č. 2013/S 210-364317 (dále jen „veřejná zakázka I.“)
2. Dne 3. 3. 2015 obdržel Úřad rovněž podnět k přezkoumání postupu zadavatele ve věci možného porušení zákona při zadávání veřejné zakázky „Vybavení odborných učeben v rámci projektu „Přírodní a technické obory – výzva pro budoucnost““ zadávané v otevřeném řízení, jehož oznámení bylo odesláno k uveřejnění dne 23. 10. 2013 a uveřejněno ve Věstníku veřejných zakázek dne 24. 10. 2013, pod ev. č. 371016, ve znění oprav uveřejněných dne 16. 12. 2013 a dne 17. 12. 2013, a v Úředním věstníku Evropské unie uveřejněno dne 29. 10. 2013 pod ev. č. 2013/S210-363901, ve znění opravy uveřejněné dne 19. 12. 2013, pod ev. č. 2013/S 246-428231 (dále jen „veřejná zakázka II.“).
3. Na základě obdržených podnětů si Úřad od zadavatele vyžádal stanovisko a dokumentaci o veřejných zakázkách. Z obdržených dokumentací o předmětných veřejných zakázkách Úřad zjistil následující skutečnosti.

II. ZADÁVACÍ ŘÍZENÍ

K veřejné zakázce I.

4. V odůvodnění veřejné zakázky I. ze dne 21. 10. 2013 zadavatel uvedl, že *„vzhledem k informacím uvedeným výše není nutné zveřejňovat na profilu zadavatele samostatný dokument s názvem „Odůvodnění účelnosti“, neboť všechny údaje, které je zadavatel povinen v souladu s ustanovením § 156 zákona a ve Vyhlášce Ministerstva pro místní rozvoj č. 232/2012 Sb., o podrobnostech rozsahu odůvodnění účelnosti veřejné zakázky a odůvodnění veřejné zakázky jsou zcela nesporně dle odkazů výše uvedeny v zadávací dokumentaci, a k jejich zveřejnění tedy dojde v den zveřejnění zadávací dokumentace, čím bude tedy splněn i termín pro zveřejnění informací uvedených v § 156 zákona (tedy do 3 pracovních dnů od uveřejnění oznámení o zahájení zadávacího řízení).“*
5. Jak vyplývá z článku 2 „Vymezení předmětu veřejné zakázky“ zadávací dokumentace k veřejné zakázce I., předmětem veřejné zakázky I. bylo zajištění vnitrostátní nepravidelné autobusové dopravy pro partnery zadavatele na celou dobu trvání projektu „Přírodní a technické obory – výzva pro budoucnost“ a pro partnera č. 8 i pro projekt „Zkvalitnění výuky přírodovědných předmětů“ (seznam partnerů tvoří přílohu č. 4 zadávací dokumentace).

6. Podle článku 10 „Způsob hodnocení nabídek“ zadávací dokumentace k veřejné zakázce I. zadavatel stanovil, že jediným hodnotícím kritériem pro hodnocení veřejné zakázky je nejnižší nabídková cena včetně DPH v následujícím členění:
 - cena za 1 km – autobus s kapacitou 49 míst k sezení s váhou 75%,
 - cena za 1 km – minibus s kapacitou 19 míst k sezení s váhou 15%,
 - cena – 1 hodina čekání s váhou 10%.
7. Z protokolu o otevírání obálek s nabídkami ze dne 16. 12. 2013 vyplývá, že zadavatel obdržel ve lhůtě pro podání nabídek na veřejnou zakázku nabídky od dvou uchazečů.
8. Ze zprávy o posouzení a hodnocení nabídek ze dne 16. 12. 2013 vyplývá, že hodnotící komise doporučila zadavateli jako nejvhodnější nabídku uchazeče – ZDAR, a.s., IČO 46965815, se sídlem Jihlavská 759/4, 591 01 Žďár nad Sázavou (dále jen „vybraný uchazeč“).
9. Dne 6. 1. 2014 uzavřel vybraný uchazeč 26 rámcových smluv na plnění veřejné zakázky I. s partnery zadavatele uvedenými v seznamu partnerů, který tvoří přílohu č. 4 zadávací dokumentace.
10. Na základě posouzení obsahu podnětu a obdržené dokumentace o veřejné zakázce I. získal Úřad pochybnosti o tom, zda se zadavatel nedopustil správního deliktu podle § 120 odst. 1 písm. a) zákona, když nedodržel postup stanovený v § 78 odst. 1 písm. b) zákona ve spojení s § 6 odst. 1 zákona tím, že stanovil pro zadání veřejné zakázky I. základní hodnotící kritérium „nejnižší nabídková cena“, a to v členění na dílčí hodnotící kritérium „cena za 1 km – autobus s kapacitou 49 míst k sezení s váhou 75%“, „cena za 1 km – minibus s kapacitou 19 míst k sezení s váhou 15%“ a „cena – 1 hodina čekání s váhou 10%“, která nejsou slučitelná s účelem základního hodnotícího kritéria nejnižší nabídkové ceny. Úřad rovněž získal pochybnost, zda se zadavatel nedopustil správního deliktu podle § 120 odst. 1 písm. b) zákona, když nedodržel postup stanovený v § 156 odst. 2 zákona tím, že do 3 pracovních dnů od uveřejnění oznámení o zahájení zadávacího řízení neuveřejnil na svém profilu odůvodnění účelnosti veřejné zakázky I.

K veřejné zakázce II.

11. V odůvodnění veřejné zakázky II. ze dne 21. 10. 2013 zadavatel uvedl, že *„vzhledem k informacím uvedeným výše není nutné zveřejňovat na profilu zadavatele samostatný dokument s názvem „Odůvodnění účelnosti“, neboť všechny údaje, které je zadavatel povinen v souladu s ustanovením § 156 zákona a ve Vyhlášce Ministerstva pro místní rozvoj č. 232/2012 Sb., o podrobnostech rozsahu odůvodnění účelnosti veřejné zakázky a odůvodnění veřejné zakázky jsou zcela nesporně dle odkazů výše uvedeny v zadávací dokumentaci, a k jejich zveřejnění tedy dojde v den zveřejnění zadávací dokumentace, čím bude tedy splněn i termín pro zveřejnění informací uvedených v § 156 zákona (tedy do 3 pracovních dnů od uveřejnění oznámení o zahájení zadávacího řízení).“*
12. Jak vyplývá z článku 2 „Vymezení předmětu veřejné zakázky“ zadávací dokumentace k veřejné zakázce II., předmětem veřejné zakázky bylo vybavení odborných učeben technických a přírodovědných studijních oborů partnerských škol zadavatele, přičemž veřejná zakázka II. byla rozdělena na dvě části, a to na část A a na část B.

13. Jak vyplývá ze zprávy o posouzení a hodnocení nabídek ze dne 10. 2. 2014, hodnotící komise doporučila zadavateli jako nejvhodnější nabídku pro část A veřejné zakázky II. nabídku uchazeče – KDZ, spol. s.r.o., IČO 15526691, se sídlem Razov 1256, 763 12 Vizovice (dále jen „vybraný uchazeč na část A veřejné zakázky“).
14. Z usnesení rady kraje Vysočina č. j. 0249/05/2014/RK ze dne 11. 2. 2014 vyplývá, že rada kraje tímto usnesením rozhodla mimo jiné o zrušení zadávacího řízení na část B předmětné veřejné zakázky II.
15. Z dokumentů o veřejné zakázce II. uveřejněných ve věstníku veřejných zakázek Úřad zjistil, že zadavatel odeslal do Věstníku veřejných zakázek dne 17. 3. 2014 oznámení o zadání zakázky, které bylo dne 18. 3. 2014 zveřejněno pod ev. č. 483576. V bodě V. citovaného oznámení o zadání veřejné zakázky II. je uvedeno, že část A veřejné zakázky II. byla dne 11. 3. 2014 zadána vybranému uchazeči na část A veřejné zakázky II. Tamtéž zadavatel v doplňujících informacích uvedl, že část B veřejné zakázky II. byla zrušena, neboť zadavatel neobdržel žádnou nabídku.
16. Na základě posouzení obsahu podnětu a obdržené dokumentace o veřejné zakázce II. získal Úřad pochybnosti o tom, zda se zadavatel nedopustil správního deliktu podle § 120 odst. 1 písm. b) zákona, když nedodržel postup stanovený v § 84 odst. 7 zákona tím, že neodeslal oznámení o zrušení zadávacího řízení na část B veřejné zakázky II. k uveřejnění ve Věstníku veřejných zakázek do 3 dnů ode dne přijetí rozhodnutí o zrušení. Úřad rovněž získal pochybnost, zda se zadavatel nedopustil správního deliktu podle § 120 odst. 1 písm. b) zákona, když nedodržel postup stanovený v § 156 odst. 2 zákona tím, že do 3 pracovních dnů od uveřejnění oznámení o zahájení zadávacího řízení neuveřejnil na svém profilu odůvodnění účelnosti veřejné zakázky II.

III. PRŮBĚH SPRÁVNÍHO ŘÍZENÍ

17. Zahájení správního řízení ve věci možného spáchání správních deliktů zadavatelem při zadávání veřejné zakázky I. oznámil Úřad zadavateli přípisem č. j. ÚOHS-S291/2015/VZ-11613/2015/541/ODv ze dne 15. 5. 2015, ve kterém ho zároveň seznámil se zjištěnými skutečnostmi, jež se týkaly jeho postupu při zadávání předmětné veřejné zakázky. Dnem 18. 5. 2015, kdy bylo oznámení o zahájení správního řízení doručeno zadavateli, bylo správní řízení podle § 113 zákona v návaznosti na § 46 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), zahájeno.
18. Zahájení správního řízení ve věci možného spáchání správních deliktů zadavatelem při zadávání veřejné zakázky II. oznámil Úřad zadavateli přípisem č. j. ÚOHS-S292/2015/VZ-11664/2015/541/PDz ze dne 15. 5. 2015, ve kterém ho zároveň seznámil se zjištěnými skutečnostmi, jež se týkaly jeho postupu při zadávání předmětné veřejné zakázky. Dnem 18. 5. 2015, kdy bylo oznámení o zahájení správního řízení doručeno zadavateli, bylo správní řízení podle § 113 zákona v návaznosti na § 46 odst. 1 správního řádu zahájeno.
19. Účastníkem uvedených správních řízení je podle § 116 zákona zadavatel.
20. Usnesením č. j. ÚOHS-S291,292/2015/VZ-12069/2015/541/ODv ze dne 22. 5. 2015 Úřad uvedená správní řízení vedená pod sp. zn. S291/2015/VZ a sp. zn. S292/2015/VZ spojil.

21. Usnesením č. j. ÚOHS-S291,292/2015/VZ-12076/2015/541/ODv ze dne 22. 5. 2015 Úřad stanovil zadavateli lhůtu, ve které byl oprávněn navrhopvat důkazy a činit jiné návrhy, a vyjádřit v řízení své stanovisko, a také zadavatele informoval o spojení správních řízení vedených u Úřadu pod sp. zn. S291/2015/VZ a sp. zn. S292/2015/VZ.
22. Usnesením č. j. ÚOHS-S291,292/2015/VZ-12774/2015/541/ODv ze dne 2. 6. 2015 Úřad stanovil zadavateli lhůtu, ve které se mohl vyjádřit k podkladům rozhodnutí.

IV. Vyjádření zadavatele ze dne 28. 5. 2015

23. Dne 28. 5. 2015 obdržel Úřad vyjádření zadavatele z téhož dne k veřejné zakázce I., ve kterém zadavatel konstatuje, že na základě informací získaných v rámci přípravy veřejné zakázky I dospěl k závěru, že úhrada nákladů dopravy je tvořena počtem kilometrů ujetým dopravním prostředkem určité velikosti a dobou čekání. Způsob tvorby ceny dopravy pak zadavatel při tvorbě zadávacích podmínek na veřejnou zakázku I. zohlednil a postupoval dle svého názoru podle § 78 odst. 3 zákona a také v souladu s principy hospodárnosti efektivity a účelnosti, stejně jako s péčí řádného hospodáře.
24. Zadavatel odkazuje také na rozsudek Krajského soudu v Brně č. j. 62 Ca 43/2009 ze dne 16. 8. 2011, který uvedl, že nelze souhlasit s tím, že „*rozdělení nabídkové ceny do více hodnotících kritérií je zákonem zakázáno. Podle názoru soudu zákona žádný takový zákaz neobsahuje a ani z něho bez dalšího neplyne.*“ Zadavatel na základě uvedeného rozsudku a podpůrně za použití výkladu uvedeného v rozhodnutí Úřadu č. j. S325/2006/DO-20589/2006/540-Šm ze dne 28. 12. 2006 dle svého tvrzení nemohl dovodit, že v případě členění hodnotícího kritéria se vždy jedná o hodnotící kritérium ekonomické výhodnosti. Dle zadavatele navíc jím zvolená úprava hodnotícího kritéria nespĺňuje podmínky § 78 odst. 4 zákona, dle kterého rozhodne-li se zadavatel pro zadání veřejné zakázky podle základního hodnotícího kritéria ekonomické výhodnosti nabídky, stanoví vždy dílčí hodnotící kritéria tak, aby vyjadřovala vztah užitné hodnoty a ceny. Zadavatelem zvolené subkritérium je dle jeho názoru pouze vyjádřením pořizovacích, nákladů poptávané služby a nejedná se o náklady spojené s provozem pořízené věci či jiné parametry mající užitnou povahu, které by spadaly do demonstrativního výčtu subkritérií podle § 78 odst. 4 zákona.
25. Zadavatel dále uvedl, že v době zadání veřejné zakázky I. pouze kvalifikovaně odhadoval předpokládaný rozsah ujetých kilometrů, a proto zvolil jako způsob zadání rámcovou smlouvu. Zadavatel navíc sestavil přílohu č. 1 zadávací dokumentace k veřejné zakázce I., v rámci které stanovil zcela konkrétní a jasné podmínky, kterými co nejvíce konkretizoval rozsah a četnost využití jednotlivých typů autobusů.
26. Dle zadavatele se tedy v předmětném případě jednalo o hodnotící kritérium nejnižší nabídkové ceny, v jehož nastavení zohlednil strukturu pořizovacích nákladů v souladu s běžnými podmínkami na relevantním trhu.
27. K neuveřejnění odůvodnění veřejné zakázky I. podle § 156 odst. 1 zákona zadavatel ve vyjádření uvádí, že při vyplňování formuláře odůvodnění uvedeného ve Vyhlášce Ministerstva pro místní rozvoj č. 232/2012 Sb., o podrobnostech rozsahu odůvodnění veřejné zakázky (dále jen „vyhláška“) zjistil, že ve formuláři jsou uvedeny pouze informace, které jsou již obsaženy přímo v zadávací dokumentaci. Dle názoru zadavatele pak při použití teleologického výkladu může být v předmětném případě informační povinnost podle § 156

odst. 2 zákona považována za splněnou již zveřejněním zadávací dokumentace, která neobsahuje žádné požadavky či parametry na technické kvalifikační předpoklady, obchodní podmínky aj., u kterých vyhláška ukládá povinnost tyto parametry odůvodnit.

28. Dne 28. 5. 2015 obdržel Úřad rovněž vyjádření zadavatele z téhož dne k veřejné zakázce II., ve kterém zadavatel k neuveřejnění odůvodnění veřejné zakázky II. podle § 156 odst. 1 zákona zadavatel uvádí totožnou argumentaci teleologickým výkladem, jako ve vztahu k neuveřejnění odůvodnění veřejné zakázky I.
29. K uveřejnění oznámení o zrušení části veřejné zakázky II zadavatel uvádí, že usnesením Rady Kraje Vysočina č. 0249/05/2014/RK ze dne 11. 2. 2014 rozhodl o zrušení zadávacího řízení na část B veřejné zakázky II., a následně dne 17. 3. 2014 odeslal do Věstníku veřejných zakázek oznámení o zadání veřejné zakázky II., jež obsahovalo informaci o zrušení zadávacího řízení na část B veřejné zakázky II., a které bylo uveřejněno dne 18. 3. 2014. Zadavatel zdůvodňuje svůj postup tím, že chtěl uchazečům předložit ucelenou informaci o výsledku zadávacího řízení, a to i proto, že důvodem zrušení části B veřejné zakázky II. bylo nepředložení žádné nabídky a neexistoval tedy relevantní okruh uchazečů, kteří by na uveřejnění výsledku zadávacího řízení na část B veřejné zakázky II. čekali. Zadavatel uvádí, že dle jeho názoru zveřejněním informace o zrušení zadávacího řízení na část B veřejné zakázky II. na nesprávném formuláři a s 33 denním zpožděním nezpůsobil informační nejasnosti mezi potenciálními uchazeči a to i s přihlédnutím ke skutečnosti, že pro výběr dodavatele na zboží dle části B veřejné zakázky II. v opakovaném řízení nevystupoval jako centrální zadavatel a jednotliví zadavatelé si zakázky realizovali sami.
30. Dne 10. 6. 2015 Úřad obdržel vyjádření zadavatele k podkladům rozhodnutí ze dne 9. 6. 2015, v němž zadavatel požádal o vyřazení dokumentů týkajících se námitkového řízení vedeného zadavatelem s Ministerstvem školství, mládeže a tělovýchovy České republiky, IČO 00022985, se sídlem Karmelitská 529/5, 118 00 Praha, z podkladových materiálů, neboť argumentace zvolená zadavatelem v rámci této komunikace není dle jeho tvrzení vedena snahou předložit důkazy o nespáchání správního deliktu.

V. ZÁVĚRY ÚŘADU

31. Úřad přezkoumal na základě ustanovení § 112 a následujících ustanovení zákona případ ve všech vzájemných souvislostech a po zhodnocení všech podkladů, zejména dokumentace o veřejných zakázkách I. a II., vyjádření předložených zadavatelem, a na základě vlastního zjištění konstatuje, že se zadavatel dopustil správního deliktu
 - podle § 120 odst. 1 písm. a) zákona tím, že nedodržel postup stanovený v § 78 odst. 1 písm. b) zákona ve spojení s § 6 odst. 1 zákona, když stanovil pro zadání veřejné zakázky I. základní hodnotící kritérium „nejnižší nabídková cena“, a to v členění na dílčí hodnotící kritérium „cena za 1 km – autobus s kapacitou 49 míst k sezení s váhou 75%“, „cena za 1 km – minibus s kapacitou 19 míst k sezení s váhou 15%“ a „cena – 1 hodina čekání s váhou 10%“, která nejsou slučitelná s účelem základního hodnotícího kritéria nejnižší nabídkové ceny, čímž nedodržel zásadu transparentnosti, přičemž výše uvedený postup zadavatele mohl podstatně ovlivnit výběr nejvhodnější nabídky,
 - správního deliktu podle § 120 odst. 1 písm. b) zákona tím, že při zadávání veřejné zakázky I. nesplnil povinnost uveřejnění stanovenou v § 156 odst. 2 zákona, když do 3

pracovních dnů od uveřejnění oznámení o zahájení zadávacího řízení neuveřejnil na svém profilu odůvodnění účelnosti veřejné zakázky I.,

- podle § 120 odst. 1 písm. b) zákona tím, že při zadávání veřejné zakázky II. nesplnil povinnost uveřejnění stanovenou v § 156 odst. 2 zákona, když do 3 pracovních dnů od uveřejnění oznámení o zahájení zadávacího řízení neuveřejnil na svém profilu odůvodnění účelnosti veřejné zakázky II.,
- podle § 120 odst. 1 písm. b) zákona tím, že při zadávání veřejné zakázky II. nesplnil povinnost uveřejnění stanovenou v § 84 odst. 7 zákona, když neodeslal oznámení o zrušení zadávacího řízení na část B veřejné zakázky II. k uveřejnění ve Věstníku veřejných zakázek do 3 dnů ode dne přijetí rozhodnutí o zrušení.

32. Ke svému rozhodnutí Úřad uvádí následující rozhodné skutečnosti.

K výroku I. tohoto rozhodnutí

Relevantní ustanovení zákona

33. Podle § 6 odst. 1 zákona je zadavatel povinen při postupu podle tohoto zákona dodržovat zásady transparentnosti, rovného zacházení a zákazu diskriminace.
34. V souladu s § 78 odst. 1 zákona je základním hodnotícím kritériem pro zadání veřejné zakázky
- a) ekonomická výhodnost nabídky, nebo
 - b) nejnižší nabídková cena.
35. Podle § 78 odst. 3 zákona zadavatel zvolí základní hodnotící kritérium podle druhu a složitosti veřejné zakázky a uvede je v oznámení nebo výzvě o zahájení zadávacího řízení.
36. Podle § 78 odst. 4 zákona, rozhodne-li se zadavatel pro zadání veřejné zakázky podle základního hodnotícího kritéria ekonomické výhodnosti nabídky, stanoví vždy dílčí hodnotící kritéria tak, aby vyjadřovala vztah užitné hodnoty a ceny. Dílčí hodnotící kritéria se musí vztahovat k nabízenému plnění veřejné zakázky. Mohou jimi být zejména nabídková cena, kvalita, technická úroveň nabízeného plnění, estetické a funkční vlastnosti, vlastnosti plnění z hlediska vlivu na životní prostředí, vliv na zaměstnanost osob se zdravotním postižením, provozní náklady, návratnost nákladů, záruční a pozáruční servis, zabezpečení dodávek, dodací lhůta nebo lhůta pro dokončení. Dílčím hodnotícím kritériem nemohou být smluvní podmínky, jejichž účelem je zajištění povinností dodavatele, nebo platební podmínky.
37. Podle § 78 odst. 5 zákona je-li základním hodnotícím kritériem ekonomická výhodnost nabídky, musí zadavatel jednotlivým dílčím hodnotícím kritériím stanovit váhu, kterou vyjádří v procentech, nebo stanoví jiný matematický vztah mezi dílčími kritérii. Stanovená váha může být u jednotlivých dílčích hodnotících kritérií shodná.
38. Podle § 79 odst. 4 zákona je-li základním hodnotícím kritériem nejnižší nabídková cena, stanoví hodnotící komise pořadí nabídek podle výše nabídkové ceny. Před stanovením pořadí úspěšnosti nabídek hodnotící komise posoudí nabídkové ceny podle § 77.
39. Podle § 120 odst. 1 písm. a) zákona se zadavatel dopustí správního deliktu tím, že nedodrží postup stanovený tímto zákonem pro zadání veřejné zakázky, přičemž tím podstatně ovlivnil nebo mohl ovlivnit výběr nevhodnější nabídky, a uzavře smlouvu na veřejnou zakázku.

K postupu zadavatele podle § 78 odst. 1 písm. b) zákona

40. Jak bylo uvedeno výše (viz bod 5. odůvodnění tohoto rozhodnutí), zadavatel v článku 10 „Způsob hodnocení nabídek“ zadávací dokumentace k veřejné zakázce I. stanovil, že jediným hodnotícím kritériem pro hodnocení veřejné zakázky je nejnižší nabídková cena včetně DPH v následujícím členění:
- cena za 1 km – autobus s kapacitou 49 míst k sezení s váhou 75%,
 - cena za 1 km – minibus s kapacitou 19 míst k sezení s váhou 15%,
 - cena – 1 hodina čekání s váhou 10%.
41. Tamtéž zadavatel ke způsobu výpočtu a přidělování bodů uvedl, že body budou přidělovány na základě shodného vzorce: nejnižší nabídková cena / hodnocená nabídková cena * daná váha subkritéria. Body získané dle uvedeného vzorce se u jednotlivých uchazečů sečtou a vítěznou bude nabídka uchazeče, která získá nejvíce bodů.
42. Úřad předně uvádí, že zákon dává zadavateli možnost volit mezi dvěma základními hodnotícími kritérii, a to základním kritériem ekonomické výhodnosti a základním kritériem nejnižší nabídkové ceny. Zatímco základní kritérium ekonomické výhodnosti je kritériem vícesložkovým, kdy je zadavatel oprávněn stanovit dvě a více dílčích hodnotících kritérií, kritérium nejnižší nabídkové ceny je kritériem jednosložkovým, kdy jsou nabídky hodnoceny toliko z hlediska výše nabídkové ceny, a zadavatel nebere při hodnocení v potaz jiné vlastnosti nabídky.
43. V šetřeném případě zadavatel zvolil jako základní hodnotící kritérium nejnižší nabídkovou cenu, kterou dále rozdělil na jednotlivá cenová subkritéria (tj. cena za 1 km autobusem s kapacitou 49 míst k sezení s váhou 75 %; cena za 1 km minibusem s kapacitou 19 míst k sezení s váhou 15 %, cena za 1 hodinu čekání s váhou 10 %).
44. Úřad konstatuje, že v případě, kdyby zadavatel zvolil jako základní hodnotící kritérium ekonomickou výhodnost nabídky, byl by povinen hodnotit více dílčích kritérií, která by musela být minimálně dvě a zadavatel by byl povinen každému z nich přidělit váhu v procentech, případně stanovit mezi jednotlivými dílčími kritérii jiný matematický vztah. V šetřeném případě však zadavatel jako základní hodnotící kritérium zvolil nejnižší nabídkovou cenu. Předmětem jeho zájmu tak měla být nabídka nejlevnější a výsledkem hodnocení musí být podle tohoto základního hodnotícího kritéria výběr nabídky se skutečně nejnižší nabídkovou cenou. Nejnižší nabídkovou cenou ve smyslu základního hodnotícího kritéria podle § 78 odst. 1 písm. b) zákona, je třeba rozumět celkovou nejnižší nabídkovou cenu, která vyjadřuje protiplnění, jež zadavatel vybranému uchazeči uhradí za poskytnuté plnění (za realizaci celého předmětu veřejné zakázky). Úřad v této souvislosti odkazuje na rozhodnutí předsedy Úřadu č. j.: ÚOHS-R162/2012/VZ-2250/2012/310/MŠe ze dne 6. 2. 2013, kde je právě otázka možnosti stanovení subkritérií u hodnotícího kritéria nejnižší nabídkové ceny řešena.
45. Způsob stanovení hodnotících subkritérií v daném případě by však nutně mohl vést k tomu, že by v konečném hodnocení nemusela být vybrána nabídka s celkovou nejnižší nabídkovou cenou, neboť předmětem nebylo stanovení konečné ceny, již by zadavatel vybranému uchazeči za předmět plnění uhradil.

46. V posuzovaném případě byla jako nejvhodnější vybrána nabídka vybraného uchazeče, která obsahovala skutečně nejnižší nabídkovou cenu z předložených nabídek. S ohledem na výše uvedené však nelze než konstatovat, že pochybení zadavatele mohlo mít vliv na výběr nejvhodnější nabídky, neboť mohlo dojít k předložení nabídky obsahující významně podhodnocenou nabídkovou cenu v subkritériu s největší vahou, přičemž v takovém případě by byla vybrána nabídka, která by neobsahovala nejnižší nabídkovou cenu, přestože právě ta byla základním hodnotícím kritériem. Pochybení zadavatele mohlo také ovlivnit okruh uchazečů o veřejnou zakázku, neboť chybné stanovení základního hodnotícího kritéria mohlo odradit od účasti v zadávacím řízení na předmětnou veřejnou zakázku další uchazeče.
47. Postup zadavatele ve světle uvedených skutečností nelze považovat za transparentní, neboť ačkoliv v zadávací dokumentaci zadavatel deklaroval, že bude hodnotit podle základního hodnotícího kritéria nejnižší nabídkové ceny, v konečném důsledku za použití jím stanovených subkritérií výběru nejnižší nabídkové ceny mohl, ale také nemusel dosáhnout.
48. K výše uvedenému Úřad dodává, že zásada transparentnosti zadávání veřejných zakázek je vedle zásady rovného zacházení a zákazu diskriminace jednou ze základních zásad, jež musí být zadavatelem dodržena v průběhu celého zadávacího řízení. Zásada transparentnosti úzce souvisí s tím, že veřejné zakázky jsou hrazeny z veřejných rozpočtů, a proto je dán zájem na tom, aby takové nakládání s veřejnými prostředky mohlo podléhat široké i průběžné kontrole, kterou lze zajistit právě tím, že zadávání bude probíhat transparentně. Zásada transparentnosti má zajistit, aby zadávání veřejných zakázek probíhalo průhledným, právně korektním a předvídatelným způsobem. Transparentnost procesu zadávání veřejných zakázek je nejen podmínkou existence účinné konkurence mezi dodavateli, nýbrž je také předpokladem účelného vynakládání veřejných prostředků.
49. Úřad doplňuje, že velmi rozsáhle se zásadou transparentnosti zabýval Nejvyšší správní soud ve svém rozsudku ze dne 15. 9. 2010, č. j. 1 Afs 45/2010 – 159, který potvrzuje interpretaci Krajského soudu v rozsudku č. j. 62Ca31/2008-114 ze dne 19. 1. 2010 na požadavek transparentnosti tak, že tento není splněn tehdy, pokud jsou v zadavatelově postupu sledovány takové prvky, jež by zadávací řízení činily nekontrolovatelným, hůře kontrolovatelným, nečitelným a nepřehledným nebo jež by vzbuzovaly pochybnosti o pravých důvodech jednotlivých kroků zadavatele. Navíc je tento závěr rovněž v plném souladu s výkladem této zásady ze strany Soudního dvora Evropské unie, např. stanovisko generální advokátky Christine Stix-Hackl ze dne 12. 4. 2005 ve věci C-231/03 Coname, které shrnovalo judikaturu Soudního dvora, a k problému uvádí, že „transparentnost podle směrnice obsahuje více než pouhé aspekty spojené s publicitou konkrétních zadávacích řízení“. Kromě toho princip transparentnosti představuje naopak vůdčí zásadu pro celé zadávací řízení. K tomu patří rovněž například přezkoumatelnost rozhodnutí zadavatele a obecně objektivní postup během zadávacího řízení.
50. V návaznosti na výše uvedené Úřad konstatuje, že zadavatel naplnil skutkovou podstatu správního deliktu podle § 120 odst. 1 písm. a) zákona, když nedodržel postup stanovený v § 78 odst. 1 písm. b) zákona ve spojení s § 6 odst. 1 zákona tím, že stanovil pro zadání předmětné veřejné zakázky podle základního hodnotícího kritéria „nejnižší nabídková cena“ dílčí (váhová) kritéria hodnocení č. 1 „cena za 1 km autobusem s kapacitou 49 míst k sezení“ s vahou 75 %, „cena za 1 km minibusem s kapacitou 19 míst k sezení“ s vahou 15 %, „cena za 1 hodinu čekání“ s vahou 10 %, která nejsou slučitelná s účelem základního hodnotícího

kritéria nejnižší nabídkové ceny, čímž nedodržel zásadu transparentnosti, přičemž tento postup mohl ovlivnit výběr nejuvhodnější nabídky a dne 6. 1. 2014 uzavřel vybraný uchazeč 26 rámcových smluv na plnění veřejné zakázky I. s partnery zadavatele uvedenými v seznamu partnerů, který tvoří přílohu č. 4 zadávací dokumentace.

51. Úřad s ohledem na výše uvedené rozhodl tak, jak je uvedeno ve výroku I. tohoto rozhodnutí.

K výroku II. a III. tohoto rozhodnutí

Relevantní ustanovení zákona

52. Podle § 120 odst. 1 písm. b) zákona se zadavatel dopustí správního deliktu tím, že nesplní povinnost uveřejnění stanovenou tímto zákonem, nebo nedodrží způsob uveřejnění stanovený tímto zákonem.

53. Podle § 156 odst. 1 zákona veřejný zadavatel u nadlimitní a podlimitní veřejné zakázky uveřejní na profilu zadavatele odůvodnění účelnosti veřejné zakázky, přiměřenosti požadavků na technické kvalifikační předpoklady, vymezení obchodních a technických podmínek veřejné zakázky ve vztahu k potřebám veřejného zadavatele a stanovení základních a dílčích hodnotících kritérií a způsobu hodnocení nabídek ve vztahu k potřebám veřejného zadavatele.

54. Podle § 156 odst. 2 zákona veřejný zadavatel uveřejní odůvodnění podle odstavce 1 citovaného ustanovení zákona do 3 pracovních dnů od uveřejnění oznámení o zahájení zadávacího řízení nebo od odeslání výzvy o zahájení zadávacího řízení.

K postupu zadavatele podle § 156 odst. 1 zákona

55. Úřad obecně k povinnosti uveřejňovat odůvodnění veřejné zakázky na profilu zadavatele nejprve uvádí, že stejně jako celý zadávací proces veřejných zakázek, resp. všechny kroky zadavatele učiněné v zadávacím řízení musí být průkazné a zpětně zkontrolovatelné, tak i účelem ustanovení § 156 zákona je vnést do zadávacího řízení větší míru transparentnosti zadávacího procesu, přičemž povinnost uveřejňování odůvodnění veřejné zakázky je důležitá a účelná i z hlediska možnosti veřejné kontroly. Úřad uvádí, že § 156 odst. 1 zákona stanovuje zadavateli povinnost uveřejnit na svém profilu odůvodnění veřejné zakázky u nadlimitních a podlimitních veřejných zakázek, přičemž § 156 odst. 2 zákona určuje zadavateli k tomuto odůvodnění povinnou lhůtu tří pracovních dnů od uveřejnění oznámení o zahájení zadávacího řízení.

56. V přezkoumávaném případě Úřad z profilu zadavatele zjistil, že zadavatel na svém profilu výše uvedená odůvodnění dle § 156 odst. 1 zákona k veřejným zakázkám I. a II. neuveřejnil.

57. Z dokumentace k veřejným zakázkám I. a II. Úřad dále zjistil, že zadavatel v obou veřejných zakázkách odůvodnění veřejné zakázky zpracoval, přičemž obě odůvodnění veřejných zakázek jsou datována ke dni 21. 10. 2013, a v obou je shodně uvedeno, že „*vzhledem k informacím uvedeným výše v odůvodnění není nutné zveřejňovat na profilu zadavatele samostatný dokument s názvem „Odůvodnění účelnosti“, neboť všechny údaje, které je zadavatel povinen v souladu s ustanovením § 156 zákona a s Vyhláškou, jsou zcela nesporně dle odkazů obsažených výše v odůvodnění uvedeny v zadávací dokumentaci, a k jejich zveřejnění tedy dojde v den zveřejnění zadávací dokumentace, čím bude tedy splněn i termín*

pro zveřejnění informací uvedených v § 156 zákona (tedy do 3 pracovních dnů od uveřejnění oznámení o zahájení zadávacího řízení).“

58. Uvedená zjištění Úřadu potvrzují také vyjádření zadavatele ze dne 28. 5. 2015, ve kterých se zadavatel k neuveřejnění odůvodnění veřejné zakázky dle § 156 odst. 1 zákona shodně uvedl, že „*odůvodnění na profilu zadavatele uveřejněna nebyla*“ (viz bod 27. a 28. odůvodnění tohoto rozhodnutí).
59. Z výše uvedených skutečností jednoznačně vyplývá, že povinnosti stanovené v § 156 odst. 2 zákona, tedy uveřejnit odůvodnění veřejné zakázky na profilu zadavatele ve lhůtě do 3 pracovních dnů od uveřejnění oznámení o zahájení zadávacího řízení, zadavatel v šetřených veřejných zakázkách nedostál. Úřad s ohledem k právě řečenému konstatuje, že výše uvedeným postupem zadavatele zcela evidentně došlo k porušení postupu vymezeného v § 156 odst. 2 zákona.
60. K argumentu zadavatele, že při použití teleologického výkladu by v posuzovaném případě povinnost uveřejnění odůvodnění veřejné zakázky mohla být považována za splněnou již samotným zveřejněním zadávací dokumentace, ve které jsou obsaženy veškeré požadované informace, neboť neobsahuje žádné požadavky na technické kvalifikační předpoklady, obchodní podmínky či další skutečnosti, u kterých vyhláška ukládá povinnost tyto parametry odůvodnit, Úřad uvádí, že zadávací řízení je řízeno velmi formálními postupy, které jsou přesně stanoveny zákonem. Účelem ustanovení § 156 odst. 1 zákona je poskytnutí předmětných informací přehledně v rámci jednoho dokumentu, jehož náležitosti jsou upraveny zákonem. Připustil-li by Úřad použití výkladu, který zastává zadavatel, stalo by se ustanovení § 156 odst. 1 zákona v případech, kdy jsou požadované informace uvedeny již v jiných částech dokumentace o veřejné zakázce, zbytečným. Úřadu přitom přísluší dohlížet nad dodržováním zákona. Ten byl v posuzovaném případě porušen a byla naplněna skutková podstata správního deliktu. Úřad není oprávněn posuzovat, zda úmysl zákonodárce byl správný či nikoli, když veřejným zadavatelům uložil povinnost stanovenou v § 156 odst. 1 zákona a její nedodržení učinil správním deliktem. S ohledem na výše uvedené skutečnosti má Úřad za jednoznačně prokázané, že zadavatel nesplnil svou povinnost stanovenou § 156 odst. 2 zákona, když neuveřejnil příslušná odůvodnění dle odst. 1 citovaného ustanovení zákona do 3 pracovních dnů od uveřejnění oznámení o zahájení zadávacího řízení, a to přestože požadované informace bylo možné nalézt v zadávací dokumentaci, která byla na profilu zadavatele v případě obou veřejných zakázek uveřejněna.
61. Zadavatel se tedy při zadávání veřejné zakázky I. a veřejné zakázky II. dopustil správních deliktů dle § 120 odst. 1 písm. b) zákona, tím, že v obou případech nesplnil povinnost uveřejnění stanovenou v § 156 odst. 1 zákona, když na profilu zadavatele neuveřejnil odůvodnění účelnosti předmětných veřejných zakázek, přiměřenosti požadavků na technické kvalifikační předpoklady, vymezení obchodních a technických podmínek veřejných zakázek ve vztahu k potřebám veřejného zadavatele a stanovení základních a dílčích hodnotících kritérií a způsobu hodnocení nabídek ve vztahu k potřebám veřejného zadavatele do 3 pracovních dnů od uveřejnění oznámení o zahájení zadávacího řízení, pročež Úřad rozhodl tak, jak je uvedeno ve výroku II. a III. tohoto rozhodnutí.

K výroku IV. tohoto rozhodnutí

Relevantní ustanovení zákona

62. Podle § 84 odst. 1 písm. a) zákona zadavatel zruší bez zbytečného odkladu zadávací řízení, pokud nebyly ve stanovené lhůtě podány žádné nabídky, žádosti o účast či potvrzení zájmu o účast.
63. Podle § 84 odst. 7 zákona zadavatel odešle oznámení o zrušení zadávacího řízení k uveřejnění ve Věstníku veřejných zakázek podle § 157 zákona do 3 dnů ode dne přijetí rozhodnutí; tato povinnost neplatí pouze pro jednacím řízení bez uveřejnění a řízení na základě rámcové smlouvy.
64. Podle § 120 odst. 1 písm. b) zákona se zadavatel dopustí správního deliktu tím, že nesplní povinnost uveřejnění stanovenou tímto zákonem, nebo nedodrží způsob uveřejnění stanovený tímto zákonem.

K neodeslání oznámení o zrušení části B veřejné zakázky II.

65. Úřad konstatuje, že dle § 84 odst. 7 zákona je zadavatel povinen odeslat oznámení o zrušení zadávacího řízení k uveřejnění ve Věstníku veřejných zakázek podle § 157 zákona do 3 dnů ode dne přijetí rozhodnutí, přičemž tato jeho povinnost neplatí pouze pro jednacím řízení bez uveřejnění a řízení na základě rámcové smlouvy.
66. V přezkoumávaném případě Úřad z dokumentace o veřejné zakázce zjistil, že zadavatel usnesením rady kraje Vysočina č. j. 0249/05/2014/RK ze dne 11. 2. 2014 rozhodl mimo jiné o zrušení zadávacího řízení na část B předmětné veřejné zakázky II.
67. Dále Úřad z formulářů Věstníku veřejných zakázek k veřejné zakázce II. zjistil, že zadavatel neodeslal oznámení o zrušení části B zadávacího řízení na veřejnou zakázku II. k uveřejnění ve Věstníku veřejných zakázek do 3 dnů ode dne přijetí rozhodnutí, tedy do tří dnů ode dne 11. 2. 2014, kdy bylo zadávací řízení na část B veřejné zakázky II. zadavatelem zrušeno. Zadavatel pouze dne 17. 3. 2014 odeslal do Věstníku veřejných zakázek oznámení o zadání zakázky vztahující se k části A veřejné zakázky II., které bylo dne 18. 3. 2014 zveřejněno pod ev. č. 483576. V bodě V. citovaného oznámení o zadání veřejné zakázky je uvedeno, že část A veřejné zakázky byla dne 11. 3. 2014 zadána vybranému uchazeči na část A veřejné zakázky, přičemž tamtéž zadavatel v doplňujících informacích uvedl, že část B veřejné zakázky byla zrušena, neboť zadavatel neobdržel žádnou nabídku.
68. Z uvedeného vyplývá, že zadavatel měl s ohledem na skutečnost, že zadávací řízení na část B veřejné zakázky II. bylo zrušeno dne 11. 2. 2014, odeslat oznámení o zrušení předmětné části veřejné zakázky II. nejpozději do dne 14. 2. 2014, což však neučinil. Z dokumentace k veřejné zakázce II. jednoznačně vyplývá, že zadavatel odeslal oznámení o zrušení části B veřejné zakázky II. teprve dne 17. 3. 2014, jako součást oznámení o zadání části A veřejné zakázky II., tedy jednoznačně po lhůtě stanovené zákonem.
69. Úřadu podotýká, že uvedená zjištění potvrzuje také vyjádření zadavatele ze dne 28. 5. 2015, ve kterém zadavatel postup v rozporu se zákonem odůvodňuje tím, že zrušil část B veřejné zakázky II. z důvodu neobdržení žádné nabídky. Podle zadavatele tedy neexistoval relevantní okruh uchazečů, kteří by na uveřejnění výsledku zadávacího řízení na část B veřejné zakázky II. čekali (viz bod 29. odůvodnění tohoto rozhodnutí). K uvedenému Úřad uvádí, že

zákon nestanoví žádná omezení vztahující se k důvodu zrušení veřejné zakázky, pouze stanoví povinnost odeslat oznámení o zrušení zadávacího řízení k uveřejnění ve Věstníku veřejných zakázek do 3 dnů ode dne přijetí rozhodnutí o zrušení zadávacího řízení. Důvod zrušení zadávacího řízení tedy není pro posouzení naplnění skutkové podstaty správního deliktu podle § 120 odst. 1 písm. b) rozhodný.

70. K argumentu zadavatele, že zveřejněním informace o zrušení zadávacího řízení na část B veřejné zakázky II. na nesprávném formuláři a s 33 denním zpožděním nezpůsobil informační nejasnosti mezi potenciálními uchazeči (viz bod 27. odůvodnění tohoto rozhodnutí), Úřad uvádí, že zákon jasně stanoví povinnost odeslat odůvodnění veřejné zakázky k uveřejnění ve věstníku veřejných zakázek do 3 dnů ode dne přijetí rozhodnutí o zrušení, přičemž zadavatel zákonnou lhůtu desetinásobně překročil. Skutečnost, zda postup zadavatele mohl způsobit nejasnosti mezi potenciálními uchazeči, není rozhodná pro posouzení, zda postup zadavatele naplňuje skutkovou podstatu podle § 120 odst. 1 písm. b) zákona, a může k ní být v daném případě pouze přihlíženo jako k polehčující či přitěžující okolnosti při stanovení výše sankce.
71. Zadavatel se tedy s ohledem na výše uvedené skutečnosti při zadávání veřejné zakázky II. v části B dopustil správního deliktu dle § 120 odst. 1 písm. b) zákona, tím, že nesplnil povinnost odeslat oznámení o zrušení zadávacího řízení v této části veřejné zakázky II. k uveřejnění ve Věstníku veřejných zakázek do 3 dnů ode dne přijetí rozhodnutí o zrušení zadávacího řízení v této části veřejné zakázky II., pročež Úřad rozhodl tak, jak je uvedeno ve výroku IV. tohoto rozhodnutí.

VI. ULOŽENÍ SANKCE

72. Podle ustanovení § 120 odst. 1 písm. a) zákona se zadavatel dopustí správního deliktu tím, že nedodrží postup stanovený tímto zákonem pro zadání veřejné zakázky, přičemž tím podstatně ovlivnil nebo mohl ovlivnit výběr nejvhodnější nabídky, a uzavře smlouvu na veřejnou zakázku.
73. Podle § 120 odst. 1 písm. b) zákona se zadavatel dopustí správního deliktu tím, že nesplní povinnost uveřejnění stanovenou tímto zákonem, nebo nedodrží způsob uveřejnění stanovený tímto zákonem.
74. V předmětném případě ve veřejné zakázce I. zadavatel nedodržel postup stanovený v § 78 odst. 1 písm. b) zákona ve spojení s § 6 odst. 1 zákona tím, že stanovil pro zadání veřejné zakázky I. základní hodnotící kritérium „nejnižší nabídková cena“, a to v členění na dílčí hodnotící kritérium „cena za 1 km – autobus s kapacitou 49 míst k sezení“ s váhou 75%, „cena za 1 km – minibus s kapacitou 19 míst k sezení“ s váhou 15% a „cena – 1 hodina čekání“ s váhou 10%, která nejsou slučitelná s účelem základního hodnotícího kritéria nejnižší nabídkové ceny, čímž nedodržel zásadu transparentnosti, přičemž výše uvedený postup zadavatele mohl podstatně ovlivnit výběr nejvhodnější nabídky.
75. Tím, že zadavatel uzavřel dne 6. 1. 2014 s vybraným uchazečem rámcové smlouvy na veřejnou zakázku I., aniž by dodržel výše uvedený postup pro zadání veřejné zakázky, což mohlo mít vliv na výběr nejvhodnější nabídky, naplnil zadavatel skutkovou podstatu správního deliktu podle § 120 odst. 1 písm. a) zákona.
76. Úřad konstatuje, že se zadavatel při zadávání veřejné zakázky I. dále dopustil správního deliktu dle § 120 odst. 1 písm. b) zákona, tím, že nesplnil povinnost uveřejnění stanovenou

v § 156 odst. 2 citovaného zákona, když do 3 pracovních dnů od uveřejnění oznámení o zahájení zadávacího řízení neuveřejnil na svém profilu odůvodnění účelnosti veřejné zakázky.

77. Zadavatel se rovněž dopustil totožného správního deliktu dle § 120 odst. 1 písm. b) zákona ve veřejné zakázce II., tím, že nesplnil povinnost uveřejnění stanovenou v § 156 odst. 2 citovaného zákona, když do 3 pracovních dnů od uveřejnění oznámení o zahájení zadávacího řízení neuveřejnil na svém profilu odůvodnění účelnosti veřejné zakázky.
78. Při zadávání veřejné zakázky II. se zadavatel dopustil také správního deliktu podle § 120 odst. 1 písm. b) zákona tím, že nesplnil povinnost uveřejnění stanovenou v § 84 odst. 7 citovaného zákona, když neodeslal oznámení o zrušení zadávacího řízení na část B veřejné zakázky k uveřejnění ve Věstníku veřejných zakázek do 3 dnů ode dne přijetí rozhodnutí o zrušení.
79. Podle § 121 odst. 3 zákona (účinného v době zahájení zadávacích řízení na předmětné veřejné zakázky) odpovědnost zadavatele za správní delikt zaniká, jestliže Úřad o něm nezahájil řízení do 5 let ode dne, kdy se o něm dozvěděl, nejpozději však do 10 let ode dne, kdy byl spáchán.
80. Podle § 121 odst. 3 zákona (účinného od 6. 3. 2015) odpovědnost zadavatele, který je právnickou osobou, za správní delikt zaniká, jestliže Úřad o něm nezahájil řízení do 3 let ode dne, kdy se o něm dozvěděl, nejpozději však do 5 let ode dne, kdy byl spáchán.
81. V návaznosti na čl. 40 odst. 6 Listiny základních práv a svobod Úřad konstatuje, že v případě správního trestání je nutné zohlednit příznivější právní úpravu pro zadavatele. Z tohoto důvodu Úřad vycházel při posuzování odpovědnosti zadavatele za správní delikt z ustanovení zákona ve znění zákona č. 40/2015 Sb., tedy z právní úpravy příznivější.
82. V návaznosti na posledně citované ustanovení zákona Úřad před uložením pokuty ověřil, zda je naplněna podmínka uvedená v § 121 odst. 3 zákona. V šetřeném případě se Úřad o spáchání správních deliktů dozvěděl na základě podnětů, které obdržel dne 3. 3. 2015. Z odůvodnění tohoto rozhodnutí uvedeného v bodech 1., 2., 4. – 16., 66. a 67. vyplývá, že odpovědnost zadavatele za správní delikty nezanikla.
83. Jak již bylo řečeno výše, zadavatel se v daném případě dopustil správního deliktu podle § 120 odst. 1 písm. a) zákona a tří správních deliktů podle § 120 odst. 1 písm. b) zákona.
84. Za správní delikt dle § 120 odst. 1 písm. a) zákona lze v souladu s citovaným ustanovením § 120 odst. 2 písm. a) zákona uložit pokutu do výše 10 % ceny zakázky, nebo do 20 000 000,- Kč, nelze-li celkovou cenu veřejné zakázky zjistit. Za správní delikt dle § 120 odst. 1 písm. b) zákona lze v souladu s ustanovením § 120 odst. 2 písm. b) zákona uložit pokutu do 20 000 000,- Kč.
85. K uložení pokuty za spáchání správních deliktů uvedených ve výroku I., II., III. a IV. tohoto rozhodnutí Úřad předně uvádí, že při stanovení výše sankce je nutné postupovat v souladu se zásadou absorpce, která se uplatní při postihu souběhu správních deliktů a jejíž podstata tkívá v absorpci sazeb (přísnější trest pohlcuje mírnější). V souladu s citovanou zásadou absorpce v rámci správně právního trestání Úřad ve správním řízení uloží pokutu podle přísněji trestného správního deliktu. Úřad se proto nejprve zabýval otázkou, za který delikt je možno v šetřeném případě uložit přísnější sankci.

86. Vzhledem k tomu, že v rámci zadávacího řízení na veřejnou zakázku I. došlo k uzavření rámcových smluv a celkovou cenu veřejné zakázky I. nelze stanovit, činí horní hranice pokuty za spáchání správního deliktu dle § 120 odst. 1 písm. a) zákona 20 000 000,- Kč. Horní hranice pokuty za spáchání deliktu dle § 120 odst. 1 písm. b) zákona je pevně stanovena částkou ve výši 20 000 000,- Kč.
87. Vzhledem k tomu, že správní delikty podle § 120 odst. 1 písm. a) a b) zákona, kterých se zadavatel dopustil, mají v daném případě stanovenou totožnou horní hranice zákonné sazby, nelze v konkrétním případě v souladu se zásadou absorpce uložit sankci za závažnější ze spáchaných deliktů, jelikož všechny uvedené správní delikty jsou z hlediska výše maximálního možného sankčního postihu stejně závažné. V daném případě je nutné uložit pokutu pouze za jeden ze spáchaných správních deliktů a k dalším spáchaným správním deliktům přihlídnout v rámci přitěžujících okolností.
88. Úřad dále konstatuje, že ačkoli jsou všechny spáchané správní delikty podle § 120 odst. 1 písm. a) a b) zákona z hlediska výše maximálního možného sankčního postihu stejně závažné, z hlediska skutkových okolností, za nichž byly správní delikty spáchany, Úřad shledal jako závažnější spáchání správního deliktu uvedeného ve výroku I. tohoto rozhodnutí, a to zejména s ohledem na skutečnost, že postup zadavatele mohl vést k výběru nabídky, která nebyla nejvhodnější, což je v rozporu se základním smyslem a účelem zákona. S ohledem na výše uvedené Úřad uložil pokutu za spáchání správního deliktu uvedeného ve výroku I. tohoto rozhodnutí a k dalším spáchaným správním deliktům podle § 120 odst. 1 písm. b) zákona (viz výrok II. – IV. tohoto rozhodnutí) přihlédl v rámci přitěžujících okolností.
89. Podle § 121 odst. 2 zákona se při určení výměry pokuty zadavateli, který je právnickou osobou, přihlídnou k závažnosti správního deliktu, zejména ke způsobu jeho spáchání a jeho následkům a k okolnostem, za nichž byl spáchán. Hlavním kritériem, které je dle citovaného ustanovení rozhodné pro určení výměry pokuty, je závažnost správního deliktu. Jde o obecnou kategorii poměřující rozsah dopadu konkrétního deliktního jednání na specifický právem chráněný zájem s přihlídnutím k významu tohoto chráněného zájmu. Zákon pak demonstrativním výčtem vymezuje, co lze pod pojem závažnosti správního deliktu podřadit (způsob jeho spáchání, jeho následky a okolnosti, za nichž byl spáchán).
90. Úřad vzal při stanovení výše pokuty v úvahu specifika konkrétního případu, kdy byla poptávána autobusová doprava dopravními prostředky s různou kapacitou, pro kterou zadavateli přišlo vhodné stanovit kritéria způsobem, který neodpovídal znění zákona, ale který však zajišťoval přesnější specifikaci nabídkové ceny vzhledem k předpokládanému počtu kilometrů ujetému jednotlivými dopravními prostředky. Úřad kromě výše uvedeného motivu zadavatele zohlednil také skutečnost, že navzdory chybnému postupu zadavatele byla v zadávacím řízení na veřejnou zakázku I. vybrána nabídka uchazeče, jehož nabídková cena byla skutečně nejnižší.
91. Jako k přitěžující okolnosti Úřad přihlédl k tomu, že zadavatel se dopustil rovněž dvou správních deliktů dle § 120 odst. 1 písm. b) zákona a to jednoho ve veřejné zakázce I. a druhého ve veřejné zakázce II., tím, že nesplnil povinnost uveřejnění stanovenou v § 156 odst. 2 citovaného zákona, když do 3 pracovních dnů od uveřejnění oznámení o zahájení zadávacího řízení neuveřejnil na svém profilu odůvodnění účelnosti veřejných zakázek I. a II. Úřad však v této souvislosti posoudil tento spáchaný správní delikt jako méně závažný a vzal

v potaz, že veškeré informace, které musí být podle zákona a vyhlášky v odůvodnění účelnosti veřejné zakázky uvedeny, byly již obsaženy v zadávacích dokumentacích k veřejným zakázkám I. a II., díky čemuž byly veřejně přístupné, avšak bylo nutné je vyhledávat v dokumentu, který k tomu nebyl určen, ale který byl řádně vyvěšen na profilu zadavatele.

92. Jako k další přitěžující okolnosti Úřad přihlédl k tomu, že zadavatel se dopustil rovněž správního deliktu dle § 120 odst. 1 písm. b) zákona tím, že nesplnil povinnost uveřejnění stanovenou v § 84 odst. 7 citovaného zákona, když neodeslal oznámení o zrušení zadávacího řízení na část B veřejné zakázky II. k uveřejnění ve Věstníku veřejných zakázek do 3 dnů ode dne přijetí rozhodnutí o zrušení.
93. K výše uvedenému posouzení závažnosti jednání zadavatele Úřad dále poznamenává, že pokuta uložená zadavateli za nedodržení postupu stanoveného zákonem má splnit dvě základní funkce právní odpovědnosti, a to funkci represivní, tj. postih za porušení povinností stanovených zákonem, a funkci preventivní, která směřuje k předcházení porušování zákona, resp. k jednání, které je se zákonem v souladu. Přestože obě základní funkce právní odpovědnosti od sebe nelze oddělit, upřednostnil Úřad v daném případě funkci preventivní.
94. Po zvážení všech okolností případu a uvážení všech argumentů zadavatele Úřad při určení výměry uložené pokuty dospěl k závěru, že výše pokuty stanovená v hodnotě 80 000,- Kč naplňuje dostatečně obě shora uvedené funkce právní odpovědnosti.
95. Při určení výše pokuty vzal Úřad v úvahu i ekonomickou situaci zadavatele, neboť v určitém případě se pokuta, byť uložená v minimální výši, může jevit jako krajně „nespravedlivá“. Z návrhu rozpočtu zadavatele za rok 2015, který je dostupný na úřední desce zadavatele na webových stránkách <http://kr-vysocina.cz/rozpocet-kraje-vysocina-na-rok-2015/d-4062991>, vyplývá, že předpokládaná hodnota aktiv zadavatele pro rok 2015 (netto) činí 8 295 534 000,- Kč. Na základě výše uvedeného Úřad konstatuje, že stanovenou výši pokuty nelze v tomto případě považovat za likvidační, ani za nepřiměřeně zasahující ekonomickou podstatu zadavatele (a v tomto smyslu nespravedlivou).
96. Úřad posoudil postup zadavatele ze všech výše uvedených hledisek a vzhledem ke zjištěným správním deliktům zadavatele přistoupil k uložení pokuty. Po zvážení všech okolností případu a uvážení všech argumentů Úřad uložil pokutu ve výši uvedené ve výroku V. tohoto rozhodnutí, tedy při spodní hranici možné sazby.
97. Uložená pokuta je splatná do dvou měsíců od nabytí právní moci tohoto rozhodnutí na účet Celního úřadu pro Jihomoravský kraj - pracoviště Brno zřízený u pobočky České národní banky v Brně číslo 3754-17721621/0710. Jako variabilní symbol zadavatel uvede své identifikační číslo.

POUČENÍ

Proti tomuto rozhodnutí lze do 15 dní ode dne jeho doručení podat rozklad k předsedovi Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže, a to prostřednictvím Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže – sekce veřejných zakázek, třída Kpt. Jaroše 7, 604 55 Brno. Včas podaný rozklad má odkladný účinek. Rozklad se podává s potřebným počtem stejnopisů tak, aby jeden stejnopis zůstal správnímu orgánu a aby každému účastníku řízení mohl Úřad zaslat jeden stejnopis.

otisk úředního razítka

JUDr. Josef Chýle, Ph.D.
místopředseda

Obdrží:

Kraj Vysočina, Žižkova 1882/57, 586 01 Jihlava

Vypraveno dne:

viz otisk razítka na poštovní obálce nebo časový údaj na obálce datové zprávy